

Samenvatting 102115

Beroep tegen de schriftelijke mededeling van de werkgever dat het dienstverband niet zal worden verlengd.

De werknemer heeft een aantal opvolgende tijdelijke arbeidsovereenkomsten gehad. Werknemer meent dat niet altijd een geldige reden voor de tijdelijkheid van het dienstverband aanwezig was alsmede dat in strijd met artikel H-16a van de CAO-BVE het aantal van zes opvolgende tijdelijke contracten is overschreden zodat sprake is van een dienstverband voor onbepaalde tijd zodat ontslag heeft plaats gehad zonder geldige reden.

De werkgever geeft aan dat de werknemer een aantal tijdelijke aanstellingen heeft gehad wegens vervanging. Het aantal van zes opvolgende contracten is niet overschreden. Er is op geen moment een dienstverband voor onbepaalde tijd ontstaan.

De Commissie acht aannemelijk dat de werknemer ter vervanging is benoemd. Voorts heeft de werknemer zes opvolgende contracten gehad met daarnaast tweemaal een tijdelijke uitbreiding van deze contracten. De Commissie oordeelt dat deze uitbreidingen niet kunnen worden aangemerkt als opvolgende contracten in de zin van artikel H-16a CAO-BVE alsmede artikel 7:668a BW.

Derhalve is er slechts sprake van een mededeling dat het dienstverband niet zal worden verlengd. Hiertegen staat geen beroep open.

Beroep niet-ontvankelijk.

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr F.E.R.M. Lathouwers

en

het College van bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr A.Th. de Walle

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepsschrift met bijlagen van 29-07-2002, ingekomen op 30-07-2002 en aangevuld op 27-09-2002, heeft A beroep ingesteld tegen een brief van de werkgever d.d. 09-07-2002 waarin is medegedeeld dat het tijdelijk dienstverband van A niet zal worden verlengd.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 23-08-2002.

De mondelinge behandeling vond plaats op 30-9-2002.

A verscheen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door E, afdelingsmanager IBB-laan en F, personeelsfunctionaris, bijgestaan door haar gemachtigde.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 20-11-2000 werkzaam bij het C in een tijdelijk dienstverband met een wisselende betrekkingssomvang.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-BVE 2001-2002.

A is van 23-05-2000 tot 20-11-2000 via Randstad Uitzendbureau werkzaam geweest bij het C. Hierna heeft A aansluitend een aantal tijdelijke contracten bij de werkgever gehad en wel als volgt:

- van 20-11-2000 tot 05-02-2001 voor 0,4878 FTE
- van 05-02-2000 tot 23-04-2001 voor 0,4486 FTE
- van 23-04-2001 tot 01-08-2001 voor 0,6062 FTE
- van 01-08-2001 tot 18-02-2002 voor 0,2876 FTE
- van 18-02-2001 tot 01-08-2002 voor 0,0644 FTE

Dit laatste contract is tweemaal uitgebreid, van 19-02-2002 tot 27-04-2002 voor 0,3520 FTE en van 27-04-2002 tot 01-08-2002 voor 0,6955 FTE.

Op 27-05-2002 heeft de werkgever A schriftelijk meegedeeld dat zij ervan uit diende te gaan dat haar contract niet gecontinueerd zou worden.

Op 19-06-2002 heeft A de werkgever schriftelijk verzocht haar te bevestigen dat zij inmiddels een dienstverband voor onbepaalde tijd had.

Vervolgens heeft de werkgever bij brief van 09-07-2002 medegedeeld dat het tijdelijke dienstverband niet wordt verlengd. Hiertegen heeft A beroep ingesteld.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A is primair van mening dat zij in de keten van arbeidsovereenkomsten ten onrechte tweemaal, op 01-08-2001 en op 18-02-2002, een benoeming bij wijze van voorziening in een tijdelijke vacature heeft gehad. Nu zij geen werkzaamheden heeft verricht met een kennelijk tijdelijk karakter dient er vanuit te worden gegaan dat het dienstverband voor onbepaalde tijd is aangegaan. Derhalve is sprake van ontslag uit een vast dienstverband waarbij een geldige ontslaggrond ontbreekt.

Subsidiar stelt A dat zij, op grond van artikel H-16a van de CAO-BVE, op 27-04-2002 een benoeming voor onbepaalde tijd had dienen te krijgen omdat op dat moment sprake was van het voor de zevende maal opvolgen van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd.

De werkgever is van mening dat er geen sprake is geweest van een voorziening in een tijdelijke vacature en dat A dit ook wist. A heeft in beide benoemingen van 01-08-2001 en op 18-02-2002 vervangingswerkzaamheden verricht.

Voorts heeft A zes opvolgende contracten gehad, inclusief het contract met Randstad Uitzendbureau. Tijdens dit zesde contract zijn er twee uitbreidingen van het dienstverband geweest. Deze uitbreidingen leveren echter geen extra schakels in de keten op.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid van de Commissie

De instelling is aangesloten bij deze Commissie. A stelt dat zij in vaste dienst van de werkgever is gekomen, hetzij op 01-08-2001, hetzij op 18-02-2002, hetzij op 27-04-2002, zodat het bestreden besluit neerkomt op een ontslag uit een dienstverband voor onbepaalde tijd waartegen beroep open staat. Aangezien voor de bevoegdheid van de Commissie bepalend is hetgeen de appellant stelt en de Commissie op grond van artikel 4.5.1. van de WEB bevoegd is kennis te nemen van het beroep tegen een ontslagbesluit, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen.

De ontvankelijkheid

Het beroep is tijdig ingesteld zodat A in zoverre ontvankelijk is in haar beroep.

De Commissie dient in het kader van de ontvankelijkheid ook de vraag te beantwoorden of het dienstverband van A op enig moment een dienstverband voor onbepaalde tijd is geworden en overweegt hierover het volgende.

Partijen zijn het eens over het feit dat de arbeidsovereenkomsten ingaande op 01-08-2001 en op 18-02-2002 geen benoemingen in een tijdelijke vacature betroffen, zij het dat partijen daaraan verschillende consequenties verbinden.

De Commissie acht het verweer van de werkgever, dat er sprake is geweest van een vergissing bij het verwerken van administratieve gegevens, niet onaannemelijk. Bovendien is de Commissie gebleken dat A niet heeft geprotesteerd tegen de inhoud van voornoemde akten van benoeming zodat aangenomen moet worden dat zij op dat moment er niet vanuit ging dat de tijdelijkheid van het contract niet correct zou zijn.

Wat daar ook van zij, het feit dat eventueel geen sprake zou zijn geweest van een tijdelijke vacature heeft naar het oordeel van de Commissie niet het rechtsgevolg dat een dienstverband voor onbepaalde tijd zou zijn ontstaan. Bezien dient te worden wat het dienstverband van A daadwerkelijk inhield. Dat bepaalt immers de aard van het dienstverband.

De Commissie overweegt hierover dat A onvoldoende materiaal heeft aangedragen voor haar stelling dat er sprake was van een dienstverband voor onbepaalde tijd.

Anderzijds is de Commissie niet gebleken dat A niet ter vervanging was benoemd of benoemd kon worden. Het enkele feit dat de te vervangen persoon niet in de akte is vermeld maakt dit niet anders. De werkgever heeft hierover aangegeven dat lesuren ter vervanging via een systeem van doorschuiven in een cluster van uren worden ondergebracht. Vervolgens komt het voor dat docenten ter vervanging op uren uit dit cluster worden benoemd. Aldus was A voor deze uren naar het oordeel van de Commissie in tijdelijke dienst.

Voor wat betreft het aantal opvolgende contracten heeft de Commissie geconstateerd dat A zes opvolgende contracten heeft gehad vanaf 23-05-2000.

De contracten die samenvielen met het laatste contract kunnen naar het oordeel van de Commissie niet worden aangemerkt als opvolgende contracten als bedoeld in artikel H-16a van de CAO-BVE en artikel 7:668a BW. De bepaling in artikel 7:668a BW "die elkaar hebben opgevolgd" biedt geen ruimte voor de door A voorgestane interpretatie dat daaronder ook de naastliggende contracten zouden vallen.

Aldus komt de Commissie tot de slotsom dat gerekend vanaf 23-05-2000, A zes opvolgende arbeidsovereenkomsten heeft gehad. Aangezien op grond van art. H-16a CAO-BVE een maximum van zes opvolgende tijdelijke contracten is toegestaan, gold de zesde en tevens laatste arbeidsovereenkomst niet als een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd.

De brief van de werkgever van 09-07-2002, waartegen het beroep is gericht, kan derhalve niet worden aangemerkt als een ontslagbesluit. De brief is slechts een mededeling dat de arbeidsovereenkomst van rechtswege eindigt bij het verstrijken van de termijn waarvoor deze is aangegaan, tegen welke mededeling geen beroep open staat.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gedaan te Woerden op 5 november 2002 door mr T.J.M. Kolfshoten, voorzitter, J.H.H. Dezaire, mr T.M.C. de Greeve, J. Prins en mr drs W.G.A.M. Veugelers, leden, in aanwezigheid van mr J.A. Breunesse, secretaris.

mr T.J.M. Kolfshoten
voorzitter

J.A. Breunesse
secretaris